

Underbilag 2.

STATENS LIGNINGSDIREKTORAT.

København, den 2. juli 1971.

I tilslutning til det under 14. maj 1971 udsendte cirkulære nr. 309 vedrørende *opgørelse for indkomståret 1970 af lejeværdi m. v. af enfamiliehuse, der bebos af ejeren*, skal man meddele, at lejeværdien i de tilfælde, hvor der forud for 1. januar 1970 ikke foreligger nogen selvstændig ansættelse af værdien af en grund med eventuelle bygninger (cirkulærets afsnit B), som hovedregel vil kunne fastsættes skønsmæssigt.

Vejledende ved skønnets udøvelse vil være, at de skattelignende myndigheder med ud-

gangspunkt i anskaffelsessummen for grund og bygninger udfinder ejendommens værdi og derefter fastsætter lejeværdien til 2¼ pct. heraf.

Det tilføjes, at hvis der ved den foreløbige ligning måtte være foretaget lejeværdiansættelser, der afviger fra de beløb, en anvendelse af de ovenfor anførte regler ville føre til, anmodes ligningskommissionerne om til de respektive skatteråd at give oplysning om disse ansættelser.

Th. Hove.

/ Poul Due Jensen.

Til samtlige ligningsmyndigheder.

Spørgsmål 8:

Er det rimeligt, at standardfradraget fastsættes efter samme regler, hvad enten husets lejeværdi fastsættes efter § 14 A, stk. 1, eller efter stk. 2?

Svar:

Før standardfradraget for en- og tofamiliehuse blev indført, skulle der i hvert enkelt tilfælde foretages en nøjagtig opgørelse af de vedligeholdelsesudgifter m. v., som skatteyderen havde afholdt på ejendommen. Det var en meget besværlig ordning både for skatteyderne og for ligningsmyndighederne, blandt andet fordi der meget ofte opstod spørgsmål om, hvorvidt en udgift var en fradragsberettiget vedligeholdelsesudgift eller en forbedringsudgift, der ikke kunne fradrages.

Formålet med gennemførelsen af standardfradraget var at opnå en forenkling af den nævnte ordning. Derfor blev de mange individuelle fradrag afløst af standardfradraget; men det var ikke hensigten, at det gennemsnitlig skulle give skatteyderen hverken et større eller et mindre fradrag end hidtil. Som følge af det anførte er standardfradraget i tidens løb blevet ajourført, således at det inden for en vis overgrænse gennemsnitlig skulle dække de faktiske udgifter til vedligeholdelse m. v.

Spørgsmålet om en eventuel ny ajourføring er behandlet i en mundtlig besvarelse. Forskelligt herfra er det foreliggende spørgsmål om, hvorvidt reglerne om standardfradrag bør være de samme for 2 grupper af enfamiliehuse, for hvilke der gælder forskellige lejeværdiregler.

Herom skal indledningsvis bemærkes, at hvis reglerne om standardfradrag skulle være forskellige for de 2 grupper af enfamiliehuse, måtte der tillige tages stilling til, hvad der med hensyn til standardfradrag skulle gælde for en tredje gruppe, nemlig 2-familiehusene. Lejeværdien af ejerens egen bolig i et 2-familiehus ansættes jo ikke som en procentdel af ejendomsværdien efter ligningslovens § 14 A, stk. 1 eller 2, men skønsmæssigt efter statskatte-lovens § 4, stk. 1, litra b, 2. pkt. Resultatet kunne i givet fald blive, at reglerne om standardfradrag blev forskellige for 3 grupper af ejendomme. Det ville stride imod det forenklingshensyn, der i sin tid begrundede standardfradraget.

De 2 grupper af enfamiliehuse, der nævnes i spørgsmålet, er:

1) Enfamiliehuse, for hvilke der er søgt om byggetilladelse før den 9. december 1969, samt andre enfamiliehuse, som skatteyderen har erhvervet før den nævnte dag. For ejendommene i denne gruppe gælder leje-